

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: **T. P.**
bytem X
zastoupeného Mgr. Patrikem Lukešem, advokátem,
se sídlem Hlinky 155/86, 603 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina,**
se sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 7. 7. 2022, č. j. KUJI 59386/2022, sp. zn. OOSČ 418/2022
OOSC/102,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- I. Vymezení věci

1. Žalobce se včasné podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ či „zdejší soud“), domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jihlava, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 5. 2022, č. j. MMJ/OD/80060/2022-ZeJ, sp. zn. SZ-MMJ/OD/8995/2022/8 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „silniční zákon“), kterých se dopustil dne 28. 1. 2022 v době od 15:41 do 15:46 hod. na dálnici D1 mezi km 124 až 111 ve směru jízdy na Prahu jako řidič osobního motorového vozidla Volvo, registrační značky 7AU 1040 tím, že:
 - a) při předjíždění a zařazování se před vozidlo, které předjel, opakovaně nedával znamení o změně směru jízdy; tímto jednáním porušil ustanovení § 17 odst. 2 a odst. 3 silničního zákona,
 - b) opakovaně užil k jízdě levý jízdní pruh, i když to nebylo nutné k předjíždění nebo k objíždění; tímto jednáním porušil § 12 odst. 1 silničního zákona.
3. Za spáchání přestupku byla žalobci podle ustanovení § 35 písm. b), § 41 odst. 1 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) silničního zákona uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Současně byla žalobci podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a v souvislosti s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Podání žalobce

4. V žalobě žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem a že v průběhu řízení před správními orgány došlo k porušení jeho práv, zejména jeho práva na spravedlivý proces.
5. Žalobci nebylo správním orgánem I. stupně opakovaně umožněno nahlédnutí do správního spisu. Žalobce proto neměl možnost seznámit se se všemi důkazy a řádně se k nim vyjádřit, popřípadě navrhnout důkazy na svoji obhajobu. Správní orgán I. stupně tedy porušil svoji povinnost stanovenou v § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), když žalobci odepřel právo nahlédnout do spisu. Žalobce se pokusil do spisu nahlédnout poprvé dne 24. 3. 2022 a podruhé dne 1. 4. 2022. I přesto, že správnímu orgánu I. stupně muselo být zřejmé, že má žalobce zájem se se spisem seznámit, správní orgán I. stupně namísto snahy o dohodnutí náhradního termínu pro nahlížení do spisu stanovil žalobci pro seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření k nim pouze sedmidenní lhůtu. Správní orgán I. stupně dále na žádost žalobci neposkytl kopii správního spisu.
6. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí postup správního orgánu I. stupně nesprávně aproboval. Žalobci bylo postupem správního orgánu I. stupně znemožněno seznámit se s obsahem správního spisu, a proto nemohl následně uvádět v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí konkrétní důkazy nebo vyjádřit se k provedeným

důkazům. Není tedy pravdivé vyjádření žalovaného, že žalobce v odvolání nevyklíčil, jak byl na svých právech postupem správního orgánu I. stupně dotčen.

7. Závěrem žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil.
8. Po zrušení rozsudku zdejšího soud ze dne 30. 6. 2024, č.j. 32 A 3/2023-20 rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2025, č.j. 4 As 192/2024-33 podal žalobce k věci vyjádření ze dne 14. 4. 2025. Jeho argumentace směřovala především proti závěrům rozsudku Nejvyššího správního soudu.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že je přesvědčen, že ve správním řízení nedošlo k porušení práva na spravedlivý proces. Ze správního spisu vyplývá, že zmocněnec žalobce uplatnil právo nahlížet do spisu dne 1. 4. 2022, předchozí údajná návštěva není ničím doložena. Dne 1. 4. 2022 byli téměř všichni pracovníci projednávající přestupky, včetně oprávněné úřední osoby a jejího nadřízeného, v pracovní neschopnosti. Nebylo tedy objektivně možné, aby mohl zmocněnec žalobce dne 1. 4. 2022 do spisu nahlédnout. Přestože byl zmocněnec předem vyrozuměn o těchto překážkách, dne 1. 4. 2022 se přesto dostavil a chtěl nahlížet do spisu.
10. Zmocněnec žalobce byl přitom vyrozuměn, že do spisu může nahlížet od 5. 4. 2022. Přímo pak byl žalobce poučen o možnosti nahlížet do spisu, vyrozumění převzal dne 19. 4. 2022 a až po uplynutí stanovené lhůty požádal o zaslání kompletních kopií podkladů pro rozhodnutí. Lhůta 7 dnů je podle žalovaného zcela přiměřená, navíc žalobce věděl, že může nahlížet do spisu už od 5. 4. 2022.
11. Právo na pořízení kopií je pak spojeno s právem nahlížení do spisu. Ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu neváže právo nahlížet do spisu na právo na zaslání kopií písemností poštou. Nahlížení do spisu je úkonem, který podléhá přesnému postupu podle zákona. Právo nahlížet mají jen taxativně vymezené skupiny osob, které je nutné při nahlížení jednoznačně identifikovat. Podle závěru Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 31. 5. 2019 nezakládá správní řád osobě oprávněné nahlížet do spisu právo na to, aby jí správní orgán zasílal kopii spisu nebo jeho části poštou nebo elektronicky.
12. Ke skutkové stránce přestupku pak žalobce neuvedl nic, a to ani v podaném odporu, odvolání ani v žalobě. Přestože byly žalobci zjištěné okolnosti související s přestupkem známy z vydaného příkazu, nijak se k nim nevyjádřil a nijak je nerozporoval.
13. Žalovaný je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je věcně správné a zákonné, a proto navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Soud k věci uvádí, že rozsudkem ze dne 30. 7. 2024, č.j. 32 A 3/2023-20 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2025, č.j. 4 As 192/2024-33 byl tento rozsudek zrušen a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení.

15. Soud pro úplnost dodává, že žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s) a jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
16. Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 1, § 65 a následujících s.ř.s. v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s), ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
17. Soud ve věci rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání.
18. Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku především uvedl: „[28] Nejvyšší správní soud předně považuje za vhodné shrnout pro věc podstatné skutečnosti vyplývající ze správního spisu. Dne 30. 3. 2022 proběhla e-mailová komunikace mezi zmocněncem žalobce a oprávněnou úřední osobou, v níž zmocněnec žalobce požádal o nachystání kopií spisu a sdělení termínu, ve kterém si kopie může vyzvednout a nahlédnout do spisu. Oprávněná úřední osoba jej informovala o své pracovní neschopnosti a uvedla, že by mohla být přítomna dne 5. 4. 2022. Podle úředního záznamu ze dne 1. 4. 2022 (pátek) telefonoval v 7:17 hodin zmocněnec žalobce správnímu orgánu prvního stupně a sdělil, že si téhož dne hodlá přijet pro kopii spisu, neboť „běží lhůty“, které však k dotazu úřední osoby nebyl schopen upřesnit. S ohledem na personální situaci na úseku přestupků mu daná úřední osoba sdělila, že jeho požadavku nelze v tomto dni vyhovět, a nabídla mu termín v pondělí dne 4. 4. 2022. Následně úřední osoba v aplikaci elektronické spisové služby ověřila, že žalobci neběžely žádné lhůty. Ve věci byl v té době vydaný příkaz, proti kterému již žalobce podal odpor. Zmocněnec žalobce se přesto dne 1. 4. 2022 v 11:30 hodin dostavil na odbor dopravy správního orgánu prvního stupně a předložil plnou moc ze dne 18. 3. 2022 udělenou žalobcem k nahlížení do spisu a k pořízení jeho kopie. Úřední osoba tomuto zmocněnci opětovně vysvětlila, že jeho požadavku nelze v tomto dni vyhovět, a nabídla mu termín v pondělí dne 4. 4. 2022. Následně správní orgán prvního stupně žalobce vyzval výzvou ze dne 5. 4. 2022, č. j. MMJ/OD/62763/2022-ZeJ, učiněnou podle § 36 odst. 3 správního řádu k seznámení se s podklady rozhodnutí a k vyjádření se k nim ve lhůtě 7 dnů od dne jeho doručení. V této výzvě žalobce mimo jiné poučil o tom, kde může nahlížet do spisu. Uvedená výzva byla žalobci doručena dne 19. 4. 2022. Žalobce následně žádostí ze dne 24. 4. 2022, doručenou správnímu orgánu prvního stupně dne 27. 4. 2024, požádal o zaslání kopie spisu a prodloužení lhůty k seznámení se s podklady rozhodnutí a k vyjádření se k nim o 30 dnů. Na tuto žádost již správní orgán prvního stupně nijak nereagoval a dne 2. 5. 2022 vydal rozhodnutí o přestupku.“ Dále Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku uvedl: „[35] Krajský soud v napadeném rozsudku vycházel především z předpokladu, že správní orgány mají v rámci své pracovní doby povinnost zajistit neustálý přístup ke spisům a vyhovět realizaci tohoto práva v podstatě kdykoliv a že odepření nahlížení nebylo na místě v situaci, kdy se na odboru dopravy nacházela alespoň jedna úřední osoba, jak tomu bylo v souzeném případě. Tyto své úvahy krajský soud opřel zejména o závěry vyplývající z výše zmíněného rozsudku č. j. 5 As 46/2022-33. Ten se týkal řízení vedeného o jiném přestupku téhož žalobce, v němž tento uplatňoval podobné žalobní námitky jako v nyní projednávané věci. Závěry v něm vyslovené však nejsou na nynější případ přenositelné beze zbytku, neboť skutkové okolnosti týkající se postupu správního orgánu prvního stupně v

nynější věci se od případu řešeného pátým senátem v odkazovaném rozsudku podstatně liší, jak Nejvyšší správní soud dále vyloží.

[36] Ve věci řešené v rozsudku č. j. 5 As 46/2022-33 totiž žalobce nejprve v řízení před správním orgánem prvního stupně požádal příslušný správní orgán o zaslání kopií spisu, který na jeho žádost nijak nereagoval. Následně mu v odvolacím řízení odvolací správní orgán z důvodu nepřítomnosti oprávněné úřední osoby neumožnil nahlédnout do spisu poté, co se k němu bez předchozí domluvy žalobce za tímto účelem dostavil. Tím žalobci znemožnil doplnit jeho blanketní odvolání o odvolací důvody.

[37] Naproti tomu v nyní projednávané věci žalobce (resp. jeho zmocněnec) nejprve vstoupil v písemný kontakt s oprávněnou úřední osobou s žádostí o sdělení, kdy může nahlédnout do spisu a pořídit jeho kopii. V reakci na sdělení, že oprávněná úřední osoba je v pracovní neschopnosti a uvedené nahlížení je tak možné uskutečnit dne 5. 4. 2022, což správní orgán prvního stupně zopakoval i v následném telefonickém rozhovoru uskutečněném v ranních hodinách dne 1. 4. 2022, se žalobce (jeho zmocněnec) ještě toho dne dostavil ke správnímu orgánu prvního stupně za účelem nahlédnutí do spisu. V souladu s dříve písemně poskytnutou informací, telefonicky potvrzenou, mu v tento den nebylo nahlížení do spisu umožněno. Žalobci však nebyla žádná lhůta k uplatňování jeho práv ve správním řízení a ani neměl stanovenou žádnou povinnost, kterou by v určité lhůtě měl splnit (viz výše odst. [28]). Za nikoliv bezvýznamnou okolnost je pak třeba v dané věci považovat i to, že žalobce chtěl právo na nahlížení do spisu prostřednictvím svého zmocněnce uplatnit v době stále ještě přetrvávající pandemie onemocnění Covid-19, v důsledku níž byli tři ze čtyř pracovníků správního orgánu prvního stupně prokazatelně v pracovní neschopnosti, jak také plyne ze správního spisu.

[38] Další odlišností od případu řešeného pátým senátem je i to, že zmocněnec žalobce se k nahlížení do spisu dostavil dne 1. 4. 2022 navzdory skutečnosti, že jej správní orgán prvního stupně prostřednictvím předchozí e-mailové komunikace dne 30. 3. 2022 a poté ještě i telefonicky dne 1. 4. 2022 (pátek) v ranních hodinách upozornil na mimořádnou personální situaci na odboru dopravy, znemožňující možnost bezprostředního nahlížení do spisu uvedeného dne. Z uvedeného důvodu navrhoval možnost nahlížení do spisu hned v následující nejbližší pracovní den, tedy v pondělí dne 4. 4. 2022.

[39] Přestože tedy v obecnosti platí závěry dosavadní judikatury, podle níž ani nepřítomnost oprávněné úřední osoby bez dalšího neopravňuje správní orgán k odmítnutí nahlížení do spisu, v posuzované věci nastaly takové okolnosti, které podle Nejvyššího správního soudu vylučují krajským soudem přijatý závěr o tom, že nemožnost nahlédnout do spisu právě dne 1. 4. 2022 představuje natolik intenzivní zásah do žalobcových práv, že to zakládá nezákonnost rozhodnutí o přestupku, potažmo napadeného rozhodnutí. Byť tedy není pochyb o tom, že u správního orgánu prvního stupně byla na pracovišti uvedeného dne stále přítomna jedna osoba, která potenciálně mohla nahlížení do spisu žalobci zprostředkovat, Nejvyšší správní soud nemohl odhlédnout od zjevné snahy správního orgánu prvního stupně ještě v době předcházející samotnému dostavení se účastníka (zmocněnce) za účelem realizace jeho práva na nahlížení do spisu o co nejvstřícnější řešení vzniklé situace s navržením možných náhradních termínů, v nichž může do spisu nahlédnout. Takové okolnosti v případě řešeného pátým senátem nenastaly.

[40] *Není sporu o tom, že správní orgán prvního stupně opakovaně nabídl zmocněnci žalobce termín pro nahlížení do spisu, a to v době bezprostředně následující vzájemné komunikaci a oprávněná úřední osoba i přes svou pracovní neschopnost e-mailem projevila vstřícnost žalobcovu požadavku vyhovět s ohledem na své možnosti co nejdříve. Nutno současně dodat, že v prvotní komunikaci provedené e-mailem dne 30. 3. 2022 žalobce vůbec neuváděl, že hodlá do spisu nahlédnout již dne 1. 4. 2022, nýbrž uvedený termín sdělil správnímu orgánu teprve v tento den telefonicky, byť již disponoval předchozí informací oprávněné úřední osoby o tom, že v pracovní schopnosti bude nejdříve od 5. 4. 2022.*

[41] *Obecně tedy jistě platí, že uplatnění práva nahlížet do spisu není podmíněno předchozím souhlasem správního orgánu, ale ani předchozí domluvou na termínu nahlížení, a že účastník řízení nemá povinnost se k nahlížení dostavit v termínu navrženém správním orgánem a nahlížení do spisu není vázáno právě a jen na oprávněnou úřední osobu (viz výše). Avšak za situace, kdy nemožnost nahlížení z důvodu mimořádné situace spočívající v nepřítomnosti tří ze čtyř zaměstnanců úřadu byla žalobci opakovaně potvrzena, naposledy v ranních hodinách dne 1. 4. 2022, a za situace, kdy nabízené alternativní varianty možného nahlížení do spisu (ve některém ze dvou nejbližších následujících pracovních dnů) tento ponechal bez jakékoliv odezvy, nelze krajskému soudu přisvědčit, že by uvedený postup zásadně zasáhl do žalobcových procesních práv. Ten naopak svým jednáním spočívajícím v dostavení se dne 1. 4. 2022 ke správnímu orgánu prvního stupně přes dříve mu sdělenou nemožnost nahlížení v tento den a přes nabídku variantních řešení vzniklé situace dal implicitně najevo, že jakékoliv alternativní řešení neakceptuje. Bylo přitom zřejmé, že dostavením se ke správnímu orgánu prvního stupně dne 1. 4. 2022 s největší pravděpodobností nedosáhne žalobce (resp. jeho zmocněnec) kýženého efektu. Jím zvolený postup se za takové situace jeví jako veskrze nepraktický a neefektivní. Přitom nahlížení do spisu v nejbližších možných dnech (4. 4. 2022, resp. 5. 4. 2022) bylo v dané situaci zcela adekvátním řešením šetřícím žalobcova práva a umožňujícím správnímu orgánu prvního stupně dostát jeho povinnosti vyplývající z § 4 správního řádu (zásada vstřícnosti).*

[42] *Nejvyšší správní soud nepochybuje o tom, že správní orgány jsou povinny dostát požadavku na výkon dobré správy, druhou stranou téže mince však je, aby způsob, jakým účastník řízení uplatňuje svá práva, byl adekvátní nastalé situaci. Pro výkon dobré správy je tudíž mimo jiné nezbytná i jistá racionalita chování účastníků či dalších osob vystupujících vůči správním orgánům. O takovou racionalitu se s ohledem na výše popsané skutkové okolnosti případu u žalobce nejednalo. Bylo-li by totiž opravdovým zájmem žalobce uskutečnění jeho práva nahlédnout do správního spisu, bylo možno se v součinnosti se správním orgánem prvního stupně k tomuto nahlížení dostavit v jiném termínu, který by byl přijatelný pro obě strany. Tím, že se zmocněnec žalobce namísto komunikace se správním orgánem prvního stupně ve snaze najít nejbližší možný termín nahlížení do spisu, v němž by skutečně mohl uvedené právo vykonat, rozhodl realizovat toto své právo přímým dostavením se ke správnímu orgánu prvního stupně (tedy v podstatě „za jakoukoliv cenu“) při vědomí toho, že s největší pravděpodobností blížící se jistotě pro jemu již známé skutečnosti (nedostatek pracovníků daného odboru na pracovišti, včetně oprávněné úřední osoby pro nemoc) nebude nahlížení do spisu v tento den možné, nelze vytýkat správnímu orgánu, že mu neposkytl dostatek součinnosti a odepřel mu právo nahlížet do spisu. Naopak to svědčí o absenci reálného zájmu a nedostatku skutečné snahy zmocněnce žalobce seznámit*

se s podklady uloženými ve spisovém materiálu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2019, č. j. 3 As 274/2017-59). Ostatně o nahlédnutí do spisu žalobce již posléze vůbec neprojevil zájem, ač mu v tom přinejmenším od 4. 4. 2022 až do vydání rozhodnutí o přestupku dne 2. 5. 2022 prokazatelně nic nebránilo. Důsledek z toho vzniklý, tedy že bylo vydáno rozhodnutí o přestupku, aniž by se žalobce seznámil s podklady pro rozhodnutí, proto v nynějším případě není přičitatelný správnímu orgánu prvního stupně, ale samotnému žalobci.

[43] Na následnou výzvu správního orgánu prvního stupně k vyjádření se podle § 36 odst. 3 správního řádu pak žalobce zareagoval pouze tak, že požádal o zaslání kopie spisu prodloužení lhůty k seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim. To však již nemá žádný vliv na posouzení, zda dočasné neumožnění nahlédnutí do spisu právě dne 1. 4. 2022 představuje zásah do žalobcových procesních práv. Nejvyšší správní soud se proto ztotožňuje se stěžovatelem v tom, že zmocněnci žalobce v posuzovaném případě nebylo zcela odepřeno právo nahlížet do spisu, ale že tohoto svého práva v době, kdy to bylo objektivně možné, nevyužil. Správní orgán prvního stupně nemožnost nahlédnout do spisu dne 1. 4. 2022, jak vyžadoval žalobce, odůvodnil a doložil mimořádnou situací, jejíž následky se snažil v součinnosti s žalobcem eliminovat. Tedy projevil snahu poskytnout mu možnost nahlédnout do spisu nejbližší možný pracovní den, aby své právo mohl efektivně uskutečnit.

[44] Pro vše výše uvedené Nejvyšší správní soud shledal, že uvedené omezení možnosti nahlížet do spisu s ohledem na popsání skutkové okolnosti případu nelze považovat za natolik intenzivní, aby představovalo porušení žalobcova práva na obhajobu a které by mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí o přestupku. Ostatně nelze přehlédnout, že žalobce v celém průběhu správního ani soudního řízení vůbec neuvedl, jaké důkazy nemohl navrhnout či jakou obranu nemohl uplatnit v důsledku nemožnosti nahlédnout do spisu právě dne 1. 4. 2022.

[45] Pokud stěžovatel staví svoji stížnostní argumentaci také na tom, že právu na nahlížení do spisu je nadřazené právo na ochranu osobních údajů (které je zajištěno přítomností kompetentní úřední osoby při nahlížení do spisu), pak se jedná o námitku zcela mimoběžnou. Poměrování těchto práv není předmětem uvedeného řízení a nebyl na nich založen ani napadený rozsudek. Poměrování těchto práv a úvahy o jejich proporcionalitě v souzené věci tudíž nemají vůbec místo.

[46] Nejvyšší správní soud uzavírá, že správní orgán prvního stupně sice pochybil, neumožnil-li zmocněnci žalobce dne 1. 4. 2022 nahlédnout do spisu, toto pochybení však nemohlo mít ze shora uvedených skutečností vliv na zákonnost rozhodnutí o přestupku. Krajský soud tuto stěžejní právní otázku posoudil nesprávně, a kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. byl tudíž naplněn.“

19. S ohledem na výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu krajský soud žalobu zamítnul, neboť žalobcem namítané pochybení nemohl mít vliv na zákonnost rozhodnutí o přestupku.

V. Náhrada nákladů řízení

20. O náhradě nákladů řízení včetně řízení o kasační stížnosti soud rozhodnul podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci nespěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož neměl ve věci úspěch (výrok II) a žalovaná ani náhradu nákladů řízení nepožadovala (výrok III).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Brně dne 25. února 2026

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce